

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-290/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvijestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KREKIĆ AVANGARD d.o.o., Zadar, Molatska 8, OIB: 90749374969, kojeg zastupa punomoćnica Darija Krajina Štivičić, odvjetnica u Zadru, protiv tuženika CENTAR d.o.o. u stečaju, Zadar, Put Murvice 12, OIB: 43520751276, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ivanka Bosotina iz Zadra, radi utvrđenja osnovanosti tražbine osporene u stečajnom postupku, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-168/2022-21 od 26. studenoga 2024., u sjednici vijeća održanoj 18. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-168/2022-21 od 26. studenoga 2024. u točkama I. i III. njene izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom u izreci označenom presudom točkom I. izreke utvrđuje se osnovanom tražbina KREKIĆ AVANGARD d.o.o., OIB: 90749374969, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovni broj St-110/2022 i da postoji tražbina koja se namiruje kao tražbina II. višeg isplatnog reda u visini od 644.735,55 eura stečajnog vjerovnika KREKIĆ AVANGARD d.o.o. Točkom II. izreke odbijen je tužiteljev zahtjev za utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda vjerovnika KREKIĆ AVANGARD d.o.o., u iznosu od 433.705,90 eura. Točkom III. nalaženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 40.016,11 eura sa zakonskom zateznom kamatom. Točkom IV. izreke odbijen je tužiteljev zahtjev na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 58.343,89 eura sa zakonskim zateznim kamata.

2. Prvostupanjski je sud nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u isprave koje su priložene spisu i iskaze saslušanih svjedoka, utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan, primjenom odredbe čl. 620. Zakona o obveznim odnosima. Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na temelju odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91,

91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 115/23; dalje: ZPP).

3. Protiv točke I. i III. izreke presude tuženik je podnio žalbu osporavajući odluku zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovome sudu preinačiti presudu u pobijanom dijelu podredno ukinuti je u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovan postupak. Žalitelj navodi da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati niti ima razloge o odlučnim činjenicama jer je presuda neobrazložena, izostala je analiza svakog izvedenog dokaza posebno, kao i dovođenje u međusobnu vezu svih izvedenih dokaza, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. U bitnom navodi zauzeti stav suda da je tužitelj ispunio svoju ugovornu obvezu prema tuženiku time što je izveo radove, jer je ishođena uporabna dozvola za građevine, zgrade useljene, pa da je stoga tuženik u obvezi izvršiti i svoje ugovorne obveze. Takav zaključak suda tuženik smatra paušalnim, jer osim izvođenja radova obveze tužitelja kao izvođača radova, su bile i izdati okončanu situaciju, a naknadne radove dogovarati s investitorom ovdje tuženikom sukladno čl. 11. Ugovora koja odredba nije mijenjana naknadnim aneksima. Navedenom odredbom je bilo određeno da radovi koji se ne ugovore na način određen čl. 11. neće biti plaćeni. Sud je potpuno zanemario činjenicu da je tužitelj vodio poslovne knjige za tuženika do sredine srpnja 2021., pri čemu je Siniša Krekić bio član uprave tuženika do otvaranja stečajnog postupka, te je isti potpisivao za tuženika narudžbenice, određivao što će se i kada plaćati, određivao je kako će se u poslovnim knjigama provoditi uplate tuženika, kako će se provoditi kompenzacije i cesije, podnosio propisane obrasce poreznoj upravi potpisivao svu dokumentaciju vezanu uz izgradnju objekta MOJ CENTAR. Tuženik je po shvaćanju suda trebao dokazati da je račune platio, a ispustio je iz vida da tužitelj nije dostavio građevinsku knjigu i okončanu situaciju što je po ugovoru bio dužan učiniti. Uglavnom žalitelj ponavlja navode već iznesene tijekom prvostupanjskog postupka.

4. U odgovoru na žalbu, tužitelj osporava žalbene navode, predlaže žalbu odbiti i prvostupanjsku potvrditi presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je ona pravilna i osnovana na zakonu.

7. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje sud je pravilno primijenio materijalno pravo, nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka, propisanu odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, jer se ona može ispitati, budući da ne proturječi razlozima presude, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

8. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud dao razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su jasni i neproturječni, te ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, pa se stoga presuda može ispitati, a zbog čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 1.078.441,44 eura (8.125.517,10 kuna), kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se nad ovdje tuženikom vodi pred tim sudom pod poslovnim brojem St-110/22.

10. Tužitelj je vjerovnik u stečajnom postupku prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 1.078.441,45 eura, koja se sastoji od glavnice o specificiranim računima i zateznih kamata dospjelih do otvaranja stečaja.

11. Rješenjem tog suda poslovni broj St-110/22 od 30. kolovoza 2022., tužitelju je osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda upravo u utuženom iznosu, te je on upućen pokrenuti parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, odnosno osam dana od primitka drugostupanjske odluke. Navedeno rješenje pravomoćno od 16. rujna 2022., a tužba je podnesena 22. rujna 2022., dakle u roku od osam dana, pa je tužba pravovremena.

12. Sporna tražbina proizlazi iz ugovora o građenju, po kojem je tužitelj kao izvođač za tuženika izvršio građevinske radove. Prema sadržaju prijave tražbine proizlazi da su uz samu prijavu priloženi računi broj 52/ZD1/1, 61/ZD1/1, 39/ZD1/1, 52/ZD1/1, 53ZD1/1, 73/ZD1/1 i 107/ZD1/1, te obračun zateznih kamata. Sud napominje, u kontekstu navoda tuženika o zastari, da su prijavi tražbine priložena dva računa oznake 52/ZD1/1 i to jedan na iznos od 1.012.906,81 kn s datumom dospijeca 30. lipnja 2021., a drugi na iznos od 5.170.685,30 kn s datumom dospijeca 31. srpnja 2017. i kojem je priložena potpisana i ovjerena V. privremena situacija od 4. kolovoza 2017. Na taj račun tužitelj je u prijavi tražbine obračunao zatezne kamate od 31. srpnja 2017. Nadalje, na račun broj 61/ZD1/1 tužitelj je obračunao zatezne kamate od 31. kolovoza 2017. koji je datum označen i kao dospijeca priloženog računa, iako tijekom postupka otklanja prigovor zastare.

13. Stranke su bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o građenju iz 2016. godine i dodatka ugovoru, za izgradnju stambeno-poslovnog kompleksa u Zadru, u ulici Put Murvice, po kojem je ugovoru tužitelj bio glavni izvođač radova, a vrijednost ugovora je bila oko 101.000.000,00 tadašnjih kuna.

14. Prema utvrđenju prvostupanjskog suda izvedeni radovi premašili su ugovorenu vrijednost od 101.000.000,00 tadašnjih kuna, nije bilo pisano ugovorenih izmjena naknade za izvođača radova, ovdje tužitelja. Međutim, svi izvedeni radovi su primljeni od strane naručitelja što prvenstveno proizlazi iz građevinske dokumentacije (list 177. do 194. spisa) koja sadrži zapisnik o tehničkom pregledu i uporabne dozvole za građevinu, kao i činjenice da između stranaka nije sporno da je zgrada dovršena i useljena. Sud navodi da svjedok Predovan, jedan od ranijih direktora

tuženika, ali i projektant i glavni nadzorni inženjer, u svom iskazu, potvrđuje da su radovi koji predstavljaju osnovu osporene tražbine, međutim, smatra da su radovi plaćeni, a dijelom iskazuje sumnju u njihove količine.

15. Sporno je, je li nastupila zastara, jesu li radovi plaćeni u onoj količini u kojoj su izvršeni. Glede istaknutog prigovora zastare, sud ga smatra djelomično osnovanim. Sporna tražbina proizlazi iz trgovačkog ugovora pa se ima primijeniti trogodišnji zastarni rok iz čl. 228. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima. Prema pravilnoj ocjeni prvostupanjskog suda proizlazi da je zastario dio tražbine po računima broj 52/ZD1/1 u utuženom iznosu od 95.318,87 eura (788.180,16 kn) i 62/ZD1/1 u utuženom iznosu od 216.861,94 eura (1.633.946,27 kn), odnosno ukupno dio tražbine od 312.000,81 eura (2.352.126,43 kn). Uz glavnica tražbine po spornim računima, nastupila i zastara s osnove dijela tražbine po tim računima, sukladno odredbi čl. 223. Zakona o obveznim odnosima, u ukupnom iznosu od 121.705,09 eura (916.987,09 kn) koliki je iznos kamate tužitelj, po tim računima, obračunao i prijavio u stečaj. Prvostupanjski je sud pravilno utvrdio da dio tražbine u ukupnom iznosu od 433.705,90 eura, a koji se odnosi na glavnica po računima broj 52/ZD1/1 i 62/ZD1/1 sa kamatama do otvaranja stečajnog postupka, nije osnovan. Pravilno cijeneći osnovanim tuženikov prigovor za dio sporne tražbine, djelomično je odbio tužbeni zahtjev sve kao u točki II. izreke.

16. U odnosu na preostali dio osporene tražbine, proizašle iz poslovnog odnosa ne temelju ugovora o građenju, tuženik nije osporio da su radovi izvedeni, a što proizlazi i iz dokumentacije u spisu, jer je objekt dovršen, ishođena je uporabna dozvola i zgrada useljena, što nije osporeno ni od ranijih zastupnika po zakonu tuženika, kao ni projektanta zgrade i glavnog nadzornog inženjera. Sporno je jesu li plaćeni.

17. Odredbom čl. 620. st. 1. Zakona o obveznim odnosima Ugovorom o građenju izvođač se obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu odnosno postojećoj građevini izvesti kakve druge radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Iz stipulacije navedene odredbe jasno proizlazi da je osnovna obveza ovdje tužitelja obaviti ugovorene radove, a tuženika platiti za to određenu cijenu.

18. Prvostupanjski je sud iz provedenih dokaza utvrdio da je dio radova, a nakon elementarne nepogode iz rujna 2017., kada je do tada izgrađeni dio objekta oštećen do te mjere da je morao biti uklonjen i gradnja početi iznova, izveden i mimo pisanog ugovora, odnosno temeljem narudžbenica kako je to u svom iskazu pojasnio zastupnik po zakonu tužitelja Siniša Krekić. Proizlazi da je tuženik kao naručitelj znao za navedenu situaciju, te da je to očito napravljeno nakon što je izmijenjen prvotni projekt objekta, a na način da su u cijelosti dovršeni poslovni prostori koji su po osnovnom projektu bili predviđeni u roh bau izvedbi. Svi ti radovi napravljeni su prije pravomoćnosti izmijenjene građevinske dozvole koja je bila nužna zbog izmjene projekta. Naručitelj je primio izvršeni rad, jer je i obavljen tehnički pregled, ishođena uporabna dozvola i objekt stavljen u funkciju, odnosno useljen.

19. Prema pravilima o teretu dokazivanja, na temelju odredbe čl. 7. st. 1. i čl. 219. ZPP-a, tuženik bio dužan dokazati svoju tvrdnju da je radove platio. Iz obrazloženja ne proizlazi zaključak da je sporna tražbina namirena, odnosno da su radovi koji čine osnovu te tražbine plaćeni. Naime, iz opsežne dokumentacije ovosudnog predmeta poslovni broj P-192/2022, sud može se samo zaključiti da je tuženik pokrenuo postupak radi isplate iznosa koji zapravo predstavlja, iznos za koji su radovi na objektu preplaćeni. Samo po sebi, međutim to ne znači da je ta tvrdnja tuženika točna, već samo da o toj činjenici između stranaka postoji spor, a s tim da tuženik i u ovom postupku ističe tvrdnju o preplati radova.

20. Pravilnim se ukazuje zaključak prvostupanjskog suda da tuženik nije dokazao da bi ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno da su izvedeni radovi plaćeni, pa u tom dijelu osporenu tražbinu smatra osnovanom, a čime je osnovan i njegov tužbeni zahtjev u preostalom dijelu i to kako za iznos glavnice, tako i za iznos obračunatih i prijavljenih tražbina u odnosu na tražbinu od 644.735,55 eura (točka I. izreke presude).

21. Dakle, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio tužbeni zahtjev osnovan u odnosu na tražbinu od 644.735,55 eura.

22. Neosnovanim se ukazuje žalbeni navod da izostala analiza svakog izvedenog dokaza posebno, kao i dovođenje u međusobnu vezu svih izvedenih dokaza. Ovo stoga što je prvostupanjski sud pravilno i zakonito proveo dokazni postupak te u obrazloženju svoje odluke dao jasne i neproturječne razloge o odlučnim činjenicama.

23. Stoga je, suprotno žalbenim navodima, na pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo.

24. Žalbenim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske odluke.

25. Pravilna je i odluka o troškovima postupka, kako po osnovi (čl. 158. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a), a ni sam žalitelj ne navodi razloge zbog kojih osporava trošak.

26. Slijedom navedenog nisu osnovani žalbeni razlozi koje navodi žalitelj niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točkama I. i III. izreke.

Zagreb, 18. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30874-91b54**

Kontrolni broj: **07ce9-31841-1c8a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.